

R O M A N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

D E C I Z I A nr.1101

Dosar nr.4085/2/2013

Ședința publică de la 7 aprilie 2016

Președinte:	Emanuel Albù	- judecător
	Iuliana Rîciu	- judecător
	Carmen Ilie	- judecător
	Anca Sterie	- magistrat asistent

S-a luat în examinare recursul declarat de Consiliul Național pentru Studiarea Arhivelor Securității împotriva Sentinței nr. 3386 din 5 noiembrie 2013 a Curții de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns recurentul-reclamant Consiliul Național pentru Studiarea Arhivelor Securității, reprezentat de consilier juridic ..... și intimatul-pârât Neagu Gheorghe Mircea, reprezentat de avocat .....

Procedura completă.

Magistratul asistent prezintă referatul cauzei, după care:

Nemaifiind alte cereri formulate, Înalta Curte constată pricina în stare de judecată și acordă cuvântul părților prezente în raport cu recursul formulat.

Recurentul-reclamant, prin consilier juridic, solicită admiterea recursului astfel cum a fost formulat, casarea în tot a sentinței atacate, cu consecința admiterii acțiunii și reținerii existenței calității de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe intimatul-pârât.

În opinia sa, singura condiție pe care o impune legiuitorul atunci când face referire ”la casă gazdă de întâlnire” în vederea constatării calității de colaborator este aceea de punere voluntară la dispoziția Securității a unui imobil indiferent de natura acestuia, aspect dovedit prin semnarea Angajamentului de către intimatul-pârât la data de 28.10.1985.

În acest sens, prin Decizia nr.5922/2009, Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat faptul că atunci când se vorbește de constatarea calității de colaborator, într-o astfel de speță, trebuie avut în vedere doar caracterul voluntar de punere la dispoziția Securității a unui spațiu.

Subliniază că intimatul-pârât era cadru militar în structurile Ministerului Apărării Naționale și nicidecum în cele ale organelor de securitate, fiind greu de crezut că o persoană care avea grad militar nu știa ce presupune sintagma ”probleme de serviciu”, anume că se referea la activități specifice muncii de culegere de informații, în special culegerea de informații prin

intermediul surselor, în cauză fiind îndeplinite condițiile prevăzute de art.2 lit.b teza a IV-a din O.U.G. nr.24/2008.

În susținerea celor învederate, depune jurisprudență.

Intimatul-pârât, prin avocat, solicită respingerea recursului ca nefondat și, menținerea hotărârii atacate ca fiind temeinică și legală, urmând ca instanța să aibă în vedere argumentele expuse pe larg în întâmpinarea depusă la dosar.

În esență, arată că, în cauză, nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile prevăzute de art.2 lit.b) teza finală din O.U.G. nr.24/2008 și redând situația de fapt expusă pe larg în întâmpinare, arată că, din conținutul Angajamentului semnat de către intimatul-pârât la data de 28.10.1985, rezultă că i-a fost solicitată punerea la dispoziție a garsonierei pentru rezolvarea unor probleme de serviciu, pe de o parte, iar, pe de altă parte, că nu a avut reprezentarea exactă asupra scopului pentru care urma să fie folosit garsoniera.

Conchizând, precizează că din înscrisurile depuse la dosar nu rezultă calitatea de colaborator al securității și nu sunt întrunite cerințele de a conține informații prin care au fost denunțate activități și aptitudini potrivnice regimului comunist și care să vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Înalta Curte, în baza art.394 și art.395 din Codul de procedură civilă, rămâne în pronunțare.

ÎNALTA CURTE,

1.Circumstanțele cauzei

1.1. Cererea de chemare în judecată

Prin cererea înregistrată pe rolul Curții de Apel București – Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal, Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității a solicitat, în contradictoriu cu pârâtul Neagu Gheorghe Mircea, constatarea calității acestuia de colaborator al Securității.

1.2. Soluția instanței de fond

Prin Sentința nr.3386 din 5 noiembrie 2013 Curtea de Apel București – Secția a VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal a respins acțiunea formulată de reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității .

Curtea a reținut, în esență, că punerea de către pârât la dispoziția securității a garsonierei nu a fost făcută în mod voluntar, în concordanță cu scopul pentru care organele de securitate urmăreau efectuarea operativă a întâlnirilor surselor cu rețeaua informativă, ci convins că era necesară pentru rezolvarea problemelor de serviciu, apreciind că nu sunt întrunite condițiile cumulative prevăzute de art.2 lit. b) teza finală din OUG nr.24/2008.

2.Calea de atac exercitată

2.1.Împotriva Sentinței nr. 3386 din 5 noiembrie 2013 pronunțată de Curtea de Apel București – Secția a VIII-a civilă, de contencios administrativ

și fiscal a formulat recurs Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității pentru motive încadrate în dispozițiile art. 488 alin. (1) pct. 8 Cod procedură civilă.

2.2. Procedura de examinare a recursului în completul de filtru

Raportul întocmit potrivit prevederilor art. 493 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, republicat, a fost analizat în completul de filtru și comunicat părților potrivit Încheierii de ședință din data de 12 noiembrie 2015, potrivit art. 493 alin. (4) din Codul de procedură civilă, republicat.

Totodată, prin Încheierea de ședință din data de 29 februarie 2016, recursul a fost admis în principiu și a fixat termen la data de 7 aprilie 2016 pentru judecarea în fond a recursului.

3. Soluția și considerentele Înaltei Curți, potrivit prevederilor art. 496 – 499 din Codul de procedură civilă, republicat

3.1. Recursul este întemeiat, fiind admis pentru considerentele care vor fi prezentate în continuare

3.2. Așa cum s-a arătat la pct. 1.2. al acestei decizii, Curtea de apel a respins ca neîntemeiată acțiunea formulată de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității în temeiul prevederilor art. 11 din OUG nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, reținând, în esență, că punerea de către pârât la dispoziția fostei Securități a garsonierei nu a fost un act făcut în mod voluntar și în scopul efectuării de întâlniri a surselor cu rețeaua informatică, ci fiind convins că, garsoniera era necesară pentru rezolvarea problemelor de serviciu, astfel încât nu sunt îndeplinite cerințele art. 2 lit. b) din O.U.G. nr. 24/2008.

3.3. În recursul formulat, așa cum s-a arătat la pct. 2.1. al acestei decizii, autoritatea publică reclamantă a invocat motivul de recurs prevăzut la art. 488 alin. (1) pct. 8 din Cod procedură civilă, republicat.

În cererea de recurs, în esență, au fost susținute următoarele critici:

-cerințele art. 2 lit. b) ultima teză din O.U.G. nr. 24/2008 sunt îndeplinite, instanța de fond reținând fără temei contrariul;

-garsoniera deținută, a fost pusă de pârât în mod benevol la dispoziția organelor de securitate, potrivit angajamentului pe care l-a dat la data de 28 octombrie 1985;

-locuința respectivă a fost folosită în scopuri conspirative de către organele de securitate, în perioadele când pârâtul, cadru militar și sportiv la Clubul Steaua, era plecat în turnee de concurs în țară sau străinătate.

În concluzie, a cerut admiterea recursului și admiterea acțiunii, cu consecința că pârâtul a fost colaborator al fostei Securități prin punerea voluntară la dispoziția aceluia organ a locuinței, înlesnind în acest mod culegerea de informații de la alte persoane.

3.4. Într-adevăr, potrivit art. 2 lit. b) ultima frază din OUG nr. 24/2008, „colaborator al Securității este și persoana care a înlesnit culegerea de informații de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu pe care îl deținea(...)”.

În cauză, este probat că pârâtul, sportiv și cadru militar la Clubul Steaua al Ministerului Apărării, și-a dat acordul să sprijine organele de securitate punând garsoniera pe care o deținea la dispoziția organelor de securitate, în mod benevol, după cum rezultă din „Angajament”-ul olograf dat la 28 octombrie 1985, ofițerului de securitate care răspundea de activitatea informativă a Clubului Steaua.

În cursul judecății în fața primei instanțe, precum și prin întâmpinarea depusă în faza recursului, intimatul – pârât a susținut în mod constant că nu a avut cunoștința de adevăratul scop urmărit de organul de securitate, susțineri neconvingătoare și neprobate, în opinia instanței de recurs.

Este adevărat că, în angajamentul pe care l-a scris și semnat la data de 28 octombrie 1985, s-a menționat că punerea la dispoziția organului de securitate a garsonierei se face „pentru rezolvarea problemelor de servicii”, dar intimatul - pârât era la acea dată cadru militar, sergent major în cadrul Ministerului Apărării și respectiv la Clubul Steaua, cunoscând că lt.mj. B.C. era ofițerul de informații care avea ca obiectiv acest club sportiv. Deci, altfel spus, intimatul – pârât cunoștea la acea dată ce însemna „rezolvarea problemelor de servicii”.

Că este așa, anume că prin angajamentul dat și prin punerea la dispoziție a garsonierei se angajase într-o activitate conspirativă, rezultă cu evidență din însăși mențiunile consemnate personal în „Angajament”, unde s-a precizat că „în același timp, mă angajez să nu divulg secretul acestui ajutor (...)”.

Pe de altă parte, din înscrisurile aflate la dosarul de fond, rezultă că, în perioada 1985 - 1989, locuința respectivă a fost folosită de organele de securitate pentru întâlniri cu informatorii, indicați cu numele conspirative în evidențele întocmite de ofițerul de informații.

Astfel fiind, rezultă că instanța de fond a pronunțat o soluție netemeinică și nelegală, cu interpretarea și aplicarea greșită a prevederilor art. 2 lit. b) ultima frază din OUG nr. 24/2008.

Rejudecând cauza, potrivit considerentelor de mai sus, acțiunea formulată de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității va fi admisă și se va constata că pârâtul are/a avut calitatea de colaborator al fostei Securități.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Admite recursul declarat de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității împotriva Sentinței nr. 3386 din 5 noiembrie 2013 a Curții de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Casează sentința recurată.

Admite acțiunea și constată calitatea de colaborator al Securității a reclamantului Neagu Gheorghe Mircea.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 7 aprilie 2016.

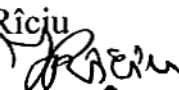
JUDECATOR,

Em.Albu

JUDECATOR,

I.Rîciu

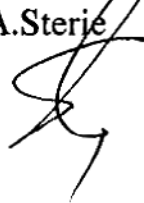
JUDECATOR,

C.Ilie

MAGISTRAT ASISTENT,

A.Sterje

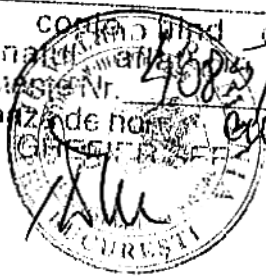

Red.Em.A.
Tehnored.
4 ex.

C.G.

ROMANIA
CURTEA DE APÊL BUCUREȘTI
SECȚIA I

Prezenta copie este confirmată
cu originalul înregistrat în
acestei instanțe Nr. 4082/24/2013
de legalizare nr. de nr. 12/2013

cu mențiunea definitivă.
semit taxe